

НАРОД

Народ излази свакога дана по подне.
Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.
Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

Руководи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Колombo број 6.

БЕАМТЕР ХУСАРЕК

Последња промена чивом ботешку од конституираног министарства је скоро и да сврши. Само је један додацим да су Аустиријанци изборили и један Аустријанца који је био министар уједињених државина.

Успех Србије у балканским ратовима уједињавајући један од српских политичара и један од српских политичара који је био министар уједињених државина.

Успех Србије у балканским ратовима уједињавајући један од српских политичара и један од српских политичара који је био министар уједињених државина.

Успех Србије у балканским ратовима уједињавајући један од српских политичара и један од српских политичара који је био министар уједињених државина.

Успех Србије у балканским ратовима уједињавајући један од српских политичара и један од српских политичара који је био министар уједињених државина.

процес за неко време може се уступити Литванији право да сама одлучи о питању престола, нити се државно веће, онемогућавајући свако правно предостережење Литванског представништва.

процес за неко време може се уступити Литванији право да сама одлучи о питању престола, нити се државно веће, онемогућавајући свако правно предостережење Литванског представништва.

ИНТЕРВЕНЦИЈА

Лондон. — Дејла Кроникла, поводом постигнутог споразума у погледу савезничке интервенције у Сибиру, мисли, да ће се оружана експедиција направити на Сибир и на надзор жељезничке пруге, проширујући на тај начин дело Чехо-Словака, који траже да им се пошаљу појачања. Лист додаје да ће америчко-јапанске снаге придружити се Чехо-Словацима практично доказати симпатије Савезника за словенске аспирације.

ЛИТВАНСКИ ПРЕСТО

Цирих. — Нордајче Алгемајне Цајтунга изјављује, да је наименовање војводе од Ураха за краља Литваније незаконито. Један део Литванског народног већа, без одобрења старијих, то јест Немачке усудио се, да се конституише по узору Пољског државног савета и затим је, без знања немачке владе, изабрао за краља једног виртембершког војводу. Независност Литваније — примећује канцеларов орган — била је призната од Немачке само под условом, да концесије, које се имају одредити — а међу којима се налази и питање државне форме и избор владоца — буду одговарале интересима Немачке, и да за та питања треба да се претходно дође до разговора са немачком владом. Према томе не

ције, која није још до вољно зрела. Али кад турски новинари траже наше земље, ми не можемо савладати своју узруженост и зауздати свој бес.

Цемал Нури у »Атис« одговара »Препорецу« на горњи чланак овако: »Бугарска није никад ни имала религије. За њу је религија последица случајности.

БУГАРСКА И ТУРСКА

Цирих. — Малиновљев орган »Препорец« наставља полемику са турским новинаром Цемал Нури: »У листу »Атис« — каже »Препорец« — Цемал Нури великодушно нуди Бугарској јужну Добруду и Бесарабију, са претпоставком да Бугарска да Турској долину Нестоса и Струме. Турски новинар забравља, да Бугарска није једна религиозна држава, да уједињује хришћански свет. И сам папа се одрекао сваког територијалног освајања, и с те тачке гледишта ислам је један анахронизам. А Цемал Нури хоће поново да уједини муслимански свет под турским жезлом. Све дотле, док се младотурски циљеви не косе са нашим интересима, ми можемо хладнокрвно пратити турске ствари, ми можемо мирне душе посматрати психологију те на-

и у страху је затварала очи. — Као ној, — смејао се он. Али је и он требао бити опрезан, премда и није био свестан тога: и он и она имали су породицу, и без обзира на то, што је град био велик, њих су обавдво је познавали у граду. Зна ли су о њиховој вези, али они сами нису подозревали тога. На последњој степеници он јој пружио руке и готово уносио у собу: тако је она малаксавала и задихивала се. О, мила, мила, мила! Он је љубио њене образе који су били хладни од ваздуха, полагао је на широк фотелу и падао пред њом на коленима, чекајући док се она одмори, да је пољуби у усне. И ово, први пут, она га

литику према Румунији, Србији и Грчкој.»

НЕМЦИ О БЕЛГИЈИ

Женева. — Ханс Делбрик чувени професор Историје на Берлинском Универзитету, дао је ову интересантну изјаву о Белгији једном сараднику »Најес Вилнер Журнала.« »Белгија каже Делбрик, није само немачко питање, то је проблем, који интересује цео свет. Чак и Америка — ми то не можемо порицати — има интереса, да Белгија остане независна; јер, ако Немачки буде имала, макар индиректно, доминацију у Белгији, Француска и Британска ће се самим овим фактом наћи у положају, да их више не сматрају као велике силе.

Остављам на страну питање правде и морала, и сматрам, да је питање политичко претежније и одлучујуће. Без независности Белгије, не можемо имати своју претећу по-мати трајан мир.

ЗАПАДНИ ФРОНТ

Лондон. — Резултат операција прошле недеље био је, да је кронпринц принуђен, да напусти офанзиву и да се ограничи на дефанзиву. Он је потпуно изгубио иницијативу и био је принуђен да употреби скоро све своје резерве да би парирао савезничком контранападу.

И ако је положај непријатељ тежак, не може се ипак рећи, да је безизлазан. Но главна тачка у свему овоме јесте, да је непријатељ био принуђен, да употреби своје све резерве, борећи се у дефанзиви и под неповољним условима.

Лондон. — Рајтерској Агенцији јављају из

Штокхолма: Први пут од почетка рата шведска германска штампана не покушава, да умањи важност савезничког напредовања.

Штокхолмсдагбладет и »Свенскадагбладет« изјављују, да се немачке војске умножавају. Дагенсунтштерк, испитујући озбиљно ситуацију, каже, да немачко повлачење значи, да је потпуно напуштање велике офанзиве признање немачког пораза. Сва објашњења, која Берлин даје, не могу изменити чињенице и нико неће ни помислити, да је немачка врховна команда по-

ФЕЛТОН

М. ФЕДОРОВ:

ЖЕНА

Она је на првим степеницама подизала главу и при бледој светлости лампице, било јој некако радосно-непријатно видети на врху степеница његово нагло мењено лице, с пестрилим, замамљивим очима.

Степенице се протезале на пет спратова; пењући се, она се час сакривала од тих очију и опет се поново осећала под замамљивом силом и чинило се: она час тоне, час испливава. Ако се догађало, да се путем на неком спрату отвара врата, она је свадржала, замирала и бежала напред стрепетним страхом у срцу. А ако се неко спуштао низ степенице, ниско је сагињала главу, која је грозничаво горела.

то пудкрати, чинило се као да је све оживљавало, а са стакленог оквира на плафону, падале су каткад крупне одрзане капље, и ударале о под, расипајући се малим млазевима.

Чим би упознао с профора њену фигуру, која би пролетела тамном силуетом под електричном лампом крај врата, истрчао би из собе и с бијењем срца слушао брзи, све јачи шум њених корака.

У то се време увек глумо чули из суседног спрата звуци, који су се разлагали под слабом дејством прстија и шум тих корака, који се сагињаво се с њежним звуцима, испуњавао праз-

није видела на врху степеница: сигурно није приметно кроз прозор. Пењати се било је теже него обично и страх је овладавао све више, при сваком кораку. А звуди, које произвађ ше слаба децја рука, особито су је узнемиривали.

Затворена врата дочекала су је глухо и ћутећи. Она их узружано и готово дрмћући откључивала. Откључала напошетку, и тог истог тренутка залупила их за собом тако јако, да се зазвонила стакла. Она се сва притајила, прислушкивала и очекивала, као да се боји потери.

Неосветљена соба погледала је на њу празним, мртвачким очима и уплашила тако да није била толико узружана и уморна, побегла би. Чудновато, без веза су ти видови имали савсим други вид и у сумраку чи-

Мирсало је хладноком и неналожена пећ прила са својим округлим телом као мртва. Црна цев протекла се од ње, слично огромној змији под сводом замрзнутог окна гледала су строго и непријатно. Црно-плави оквир горњег светла, напомињало је због нечега на свод гроба; она пожур да упали светлост. Али и при светлости није било боље. Тај мртви ваздух пресиљавао је, да се скупља и улаза у себе; а а децја звуди, који су се прободли одоздо, изазивали су непријатне мисли.

— Ништа, он ће сад доћи. Он ће сад доћи, — тешила се она и покушавала је представити, како ће он бити избухљив, кад је затече овде.

— Ниставице се —

и у страху је затварала очи.

— Као ној, — смејао се он.

Али је и он требао бити опрезан, премда и није био свестан тога: и он и она имали су породицу, и без обзира на то, што је град био велик, њих су обавдво је познавали у граду. Зна ли су о њиховој вези, али они сами нису подозревали тога.

На последњој степеници он јој пружио руке и готово уносио у собу: тако је она малаксавала и задихивала се.

О, мила, мила, мила! Он је љубио њене образе који су били хладни од ваздуха, полагао је на широк фотелу и падао пред њом на коленима, чекајући док се она одмори, да је пољуби у усне. И ово, први пут, она га

